

2006-09-05

Mitt namn är Malin Andersson, jag är 19 år och bor i Karlstad.

Jag började min ridkarriär som 7 åring på en av de många ridskolorna här i Värmland, rättare sagt Karlstads ridklubb. Där hade jag som de flesta andra en egen sköthäst och red lektioner varje tisdag. Under de följande fem åren hade jag Barbro Lindström som ridlärare och det var hon som lärde mig grunderna inom ridkonsten och höll mitt intresse för hästarna brinnande.

Julen 1998 blev det bestämt att jag och min lillasyster Emma skulle få en alldeles egen ponny att dela på. Ett år följde av många resor runt om i Sverige för att hitta en ponny som passade oss båda, vilket visade sig vara svårt, då jag redan hade fått tycke för dressyren och Emma var en liten vilde som bara ville hoppa.

Hösten 1999 hittade vi Isolent, en fälttävlansponny från Linköping.

Väl hemma i Karlstad igen visade det sig att vi fått tag på en riktig avkastar kung.

Jag fortsatte att träna för Barbro och trots mycket blåmärken, svett och tårar lärde vi oss otroligt mycket tillsammans. Under mina två år tillsammans med Isolent, tävlade vi bland annat DIV II i hoppning, DIV I i dressyr. Året 2000 kämpade vi även ihop en silvermedalj i distriktsmästerskapet i dressyr.

Efter det året var det dags för Emma att ta över Isolent på heltid och vi började leta efter en ny ponny så att jag kunde fortsätta satsa på dressyren.

Den här gången gick det väldigt mycket snabbare, då vi en solig sommardag 2001 åkte till Säffle för att provrida Köhls cidden. En silvervit C-ponny hingst som Ellinore Simberg tävlade framgångsrikt mellan 1998-2001. Eftersom Ellinore åkte iväg och tävlade EM det året fick jag chansen att låna Cidden under de två veckorna, och i september 2001 var han min.

Omställningen var stor från att ha haft en liten busig valack till att ta hand om en maffig hingst som var en av de bästa dressyrponnyerna i Sverige.

År 2002 var vi ute på tävlingsbanorna runt om i Sverige, nationella meeting är något helt annat från en endagars dressyrtävling hemma i Värmland, och det första året var mycket händelserikt.

Alla som håller på med hästar vet att det är många nya "knappar" och tekniker man måste lära sig på en ny häst, och trots att vi faktiskt tävlade SM det första året tillsammans tog det betydligt längre tid att nå större framgångar.

I slutet av 2003 flyttade min "spetstränare" Willeminjn Kloos som jag tränat för en gång i månaden ända sedan 1999, hem till Sverige efter många år som instruktör i Norge.

Wille, jag och Cidden började jobba och träna tillsammans i snitt två gånger i veckan, och då våran kommunikation och träningsmetoden passade så bra började även framgången att smyga sig på.

Under 2004 hade vi många fina placeringar på nationella tävlingar och året slutade med att vi vann B-finalen i SM.

2005 blev ett oförglömligt år. Förutsättningarna för att nå en sådan stor framgång ligger inte bara hos ekipaget. Som ponnyryttare gäller det att man har en familj och föräldrar som stöttar en till 110 procent. Det gäller att hitta inspirationen, vara redo att kämpa hårt och verkligen älska hästar.

Jag och Cidden tog placeringar och vinster på varje tävling vi var på (20 av 24 möjliga), och med bland annat ett SM brons, utnämnda till Värmlands mest framgångsrika ekipage vill jag tacka en mycket speciell person för mig, min tränare Wille, hon har hjälpt och utvecklat mig både som ryttare och person och är min allra största inspirationskälla och en mycket underbar person.

I år är det dags för mig att gå över till storhäst, jag har i ett halvår tagit en paus från hästarna för att hitta ny motivation, men är nu redo igen för nya utmaningar, och jag hoppas självklart på stor framgång även denna gång! SÅ SE UPP!